

Menjünk el Jézussal egy csendes helyre

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a csendről szóló csendesnapunkat indító áhítatunk ígését, ahogyan megírva találjuk a Márk szerinti evangélium 6. fejezetének a 30. és a 31. verseiben a következőképpen (álljunk fel): „Az apostolok visszatértek Jézushoz, és beszámoltak róla, mi mindent tettek és tanítottak. Ő pedig így szólt hozzájuk: „Gyertek velem külön valamilyen csendes helyre, és pihenjeteK egy kicsit!” (Foglaljunk helyet.)

Kedves Testvéreim! Ti is mi mindent tettetek ezekben az elmúlt hetekben! Össze se lehetne számolni azokat a vizsgákat, amelyeket ez a csapat letett *(és akkor még az utóvizsgákról nem is beszéltünk...)* **Fogadjuk el Jézus hívását! Szánjuk rá ezt a mai napot arra, hogy elmenjünk Jézussal egy csendes helyre, és pihenjünk egy kicsit.**

Ne dőljünk be azoknak, akik azt mondják, amit egy ifjúsági istendicsőítő alkalomról olvastam: „A fiatalok máshogy vannak csendben, mint egy idős.” Wow... gondoltam magamban, hát ezt hogyan lehet vajon csinálni? Rákattintottam a honlapra, hogy meghallgassam, miben más a fiatalok csendje, mint az időseké. Hát... Valami borzalmas woodoo dobzene szólt. Megdöbentem... Hogyan lehet úgy csendben lenni, hogy nincs csend? **Azért, mert valaki fiatal, nem juthat már neki csend?? -- Ne dőljeteK be ennek! Jogotok van a csendre nekteK is!**

Itt szól közbe Lackfi János...

A csend nem felületi kezelés,
nem csak afféle zuhany,
amellyel leöblítem magamról
a nap szennyét és zshiváját,
mielőtt újra bekoszolódnék.
A csend az a belső állapot,
mely szüntelenül áramlik a mélyben,
így ha nem merülök oda
vissza rendszeresen, akkor
igazából magamon kívül élek.
Újra és újra át kell itatódnom
ezzel az intenzív közeggel,
különben nem találok haza,
mindig csak zizegek, pörgök
a külvilág eseményeinek felszínén,
melyekhez jószerivel semmi közöm.
-- Ha a csend felingerel, és ideges
leszek tőle, annál tanácsosabb
rendszeresen keresni rá az alkalmat.
Ha a csend elviselhetetlenné
sűrűsödik bennem, ha a képek,
teendők, emlékek zavarórepülése
ellehetetleníti a nyugalmat,
akkor megfelelő irányba indultam.

Lehet, hogy öt perc múlva
a csend tengerében lebegek már,
lehet, hogy fél óra kell hozzá,
lehet, hogy csak holnap sikerül,
de ha rendszeresen elindulok
a csendbe, előbb-utóbb odaérek.
És ha egyszer már odataláltam,
akkor máskor is oda fogok,
-- és felderengenek, kiragyognak
belső növényei, rejtőző állatai,
elsüllyedt kincsei.
Kiderül, hogy valójában
csendlényegű létező vagyok,
s bár tudom, hogy ott benn
vár rám a Teremtő képe-mása,
meg az én igazi arcom is,
ritkán tudom úgy elengedni magam,
hogy valódi lényemhez visszataláljak.
-- A csend nem a hang vagy a zene hiánya,
csend nélkül zene se lenne,
anélkül tagolhatatlan a hangok sora.
A csend nem a semmi, hanem a minden.

Aavo Part, 90 éves észt zeneszerző, az egyházi zene ma élő, legkiemelkedőbb képviselője ezt mondja a csendről: **A csend mindig teljesebb a zenénél. Csak meg kell tanulni meghallani. És fel kell nőni ahhoz, hogy hogyan lehet olyan hangokkal megtölteni az időt, amelyek méltók az őket megelőző csendhez.**

Hogyan tudjuk méltó módon megtölteni a csendet? Ha előbb megtanuljuk a csendet.

Úgy, mint ahogyan a 41. zsoltárban Isten mondja: „Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten” (11. vers). Akkor kezdjük megtudni, hogy ki az Isten, amikor elcsendesedünk. Mert végre szóhoz hagyjuk jutni Istent is... És akkor Isten elvonul előttünk, ahogyan a megfáradt (*nem akármilyen vizsgák után lévő...*) Illés próféta előtt is elvonult. „És amikor elvonult az ÚR, nagy és erős szél szaggatta a hegyeket, és tördelte a sziklákat az ÚR előtt; de az ÚR nem volt ott a szélben. A szél után földrengés következett; de az ÚR nem volt ott a földrengésben. A földrengés után tűz támadt; de az ÚR nem volt ott a tűzben. A tűz után halk és szelíd hang hallatszott (1Kor 19,11-12).” Isten nem a viharban, nem a földrengésben, nem a tűzben, hanem a *finoman hangzó csendben* jelent meg. Kedves Testvéreim! **Halljuk meg ma ezt a finoman hangzó csendet! Legyünk ma csendhallgatók! Halljuk ki Urunk hozzánk intézett szelíd hangját a csendből. Nyerjünk békességet a csend által. Nyerjünk teljességet a csend által. Ámen.**

Hajtsuk meg fejünket, imádkozzunk. Urunk, kérjük, hogy mutasd meg nekünk, a te finoman hangzó csenedet ezen a mai napon. Mutasd meg nekünk, hogy a csend nem félelmetes, mert a Te szeretetteddel van tele. Vehessük észre ebben a mai csendben a lelkünk hatalmas benső térségeit, amelyeket mind Te töltesz be. Döbbenjünk rá arra, hogyan tudjuk a te szelíd hangodat megosztani másokkal. Döbbenjünk rá arra, hogy a szeretettel teli hallgatásunk gyógyít. Ámen.

Kedves Testvéreim! Végezetül felállva fogadjátok az áldást. Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Atyaisten szeretete, és a Szentlélek közössége legyen velünk! Ámen. (*Foglaljunk helyet.*)